

Storyline

Indledning	3
Sådan kan det gøres.....	6
It og storyline	12
Storylinesatsninger og -statements	14

Baseret på norske materialer fra LærerIkt

**Pædagogisk
IT-tema**
Storyline

Indledning

Storylinemetoden har en fælles platform og er tilpasset forskellige lande og kulturer.

Cecilie Falkenberg definerer storyline på dansk på denne måde:

Storyline på dansk

Storylinemetoden består i tematiske problemorienterede undervisningsforløb, hvor det karakteristiske er, at undervisningen ikke kredser om et centralt emne, men er fremadskridende som en fortælling – følger en storyline.

Eleverne bliver ikke belært, men udfordret. De lærer i en oplevelsespræget tilgang ved at opdage, udforske, reflektere, samtale og handle. De kommer i fortællingens univers til at arbejde med den virkelighed, de kender, så de udvider deres forståelse af verden – understøttet af visualiseringer af deres forestillinger.

En vigtig pointe er, at eleverne hele tiden bliver klar over, at deres egen kreative og argumenterede tænkning er værdifuld.¹

Storyline har i de senere år nydt stadig større udbredelse; og mange undervisere er stadig nysgerrige efter at vide, hvad dette udenlandske udtryk dækker over. I Danmark kaldes metoden også for "den skotske metode", hvilket fortæller en del om ophavet.

¹ Cecilie Falkenberg og Erik Håkonsson: "Storylinebogen – En håndbog for undervisere", Kroghs Forlag, 2000

Det virker som om, elever i alle aldre kan lide denne måde at udvikle kundskaber på. Måske er det stimulerende, at fagene sættes ind i nogle rammer omkring en fortælling. Det minder måske eleverne om andre aktiviteter, de kan lide, så som rollespil, computerspil, og – ikke at forglemme – realityserier på tv.

”Nu forstår vi det bedre,” konkluderer Marianne og Ole i 9. klasse på Havreholmens skole. Herved giver de udtryk for kernen af tænkningen bag storyline.

Vi rejser tilbage i tiden helt nøjagtigt til Skotland i 1965. Bag ved storylinemetoden findes nemlig en historie.

**Sådan begyndte
det hele**

I 1965 fik Skotland en ny skolelov for grundskolen, hvori der var en radikal ændring i f. det bestående: Fagene blev lagt sammen i store blokke. ”Environmental studies” favnede samfundsfag, naturfag og dele af matematikken. Musik, gymnastik, drama og formning hed ”æstetiske studier”, og det blev klart understreget i

bekendtgørelser, at en helhedsmæssig forståelse var målet.

Hvad så med lærebøgerne? Ikke uventet blev dette spørgsmål taget op igen og igen af underviserne. Fra en hverdag med fagdelt undervisning følte man sig nu kastet ud på dybt vand.

Behovet for kompetenceudvikling var åbenlys, og en gruppe seminarielærere ved Jordanhill College i Glasgow fik et særligt ansvar for dette. De skulle både udvikle et program, der kunne bruges til at realisere målene i loven, og arbejde som vejledere for lærerne direkte i undervisningen.

Temaorganiseret undervisning, "topic studies", var det første svar, de kom med. I stedet for faglige emner skulle fagene finde en plads i temaer på tværs. Men når alle fagene skulle "levere" sine bidrag til forskellige temaer, viste det sig, at spredningen let blev for stor. Når "ild" var emnet, tog samfundsfaglæreren udgangspunkt i branden i London og naturfaglæreren i vulkanen Etna.

Den næste udfordring var derfor at få sammenhæng i selve indholdet i temaet. Ideen var at udvikle en struktur baseret på elevens eget møde med verden uden for skolen og på de erfaringer, eleverne allerede havde. Som ramme omkring arbejdet ønskede man at lægge en fortælling. En genre, som elever værdsætter.

To af folkene fra Jordanhill, Steve Bell og Fred Rendell, er stadig aktive inden for området. Den første som rejssende kursholder og konferencearrangør i storyline, den anden som forfatter.

Rendell præsenterer arbejdsmådens grundlæggende principper eller kendetegn således:

- Undervisningen bør baseres på, at verden omkring os er mangfoldig og kompleks, og at eleverne allerede har deres egne forestillinger om, hvordan den fungerer
- Undervisningen skal skabe et handlingsforløb
- Undervisningen skal sætte gang i spørgelysten, trangen til at undersøge og finde ud af ting og samtidig fremme evnen til at tackle problemer
- Undervisningen skal indeholde åbne spørgsmål
- Eleverne skal bringes i udfordrende situationer
- Undervisningen skal lægges til rette, således at eleverne tilegner sig relevante kundskaber
- Eleverne skal være i stand til at argumentere for deres meninger.

Det ser ud som om dette akutte behov for en ny arbejdsmetode i Skotland for mange år siden også gav svaret på noget, man arbejdede med i andre lande. Nemlig at udvikle undervisningsformer, der sikrede det faglige udbytte, og som samtidig stimulerede elevernes

Resultatet af arbejdet

Fra Skotland og ud i verden

personlige udvikling.

Resultatet er en stadig voksende "menighed", hvor Steve Bell er en central person.

Den radikale ændring i skolen i Skotland er ikke længe-re så synlig. Faktisk er arbejdsformen i dag mere kendt uden for Skotland end indenfor. Enkeltpersoner og grupper i Danmark har længe været i front, når det gælder udviklingen. Der arrangeres stadig væk konfe-rencer og udveksles ideer og materiale, og også antal-let af netsteder er stigende. Nu kan undervisere fra Ægypten dele erfaringer med undervisere fra Hirtshals om, hvordan de tilrettelægger tværfaglig undervisning.

For mange er denne måde at arbejde på forbundet med de yngste klasser. Når man præsenterer storyline for underviserne dér, vil de fleste nikke genkendende og sige, at dette bare er en formalisering af det, de har gjort i mange år.

Det var da også med de yngste elever, det hele starte-de; men efterhånden er stadigt flere blevet opmærk-somme på, at den underliggende forståelse og den se-kventielle måde at arbejde på ikke har nogen øvre al-dersgrænse. Det er det indhold, man sætter ind i ram-men, der er det afgørende. Efterhånden er flere under-visere både i ungdomsskolen og i ungdomsuddannel-serne i fuldt sving med storylinemetoden. Også i er-hvervslivet arrangeres kurser, der tager udgangspunkt i denne måde at tænke på. De styrker, der fremhæves, er vekselvirkningen mellem fiktion og fakta.

Og netop at samle fag og emner i større temaer er ikke ukendt uden for grundskolen. I gymnasiereformen af 2005 dukker et helt nyt fag op – almen studieforbere-delse – hvori tanken er, at større emner eller temaer skal samle input fra flere forskellige fag.

Sådan kan det gøres

I Nyby kommune har der været en heftig diskussion om at modtage flygtninge. Lærer Susanne S. fra 9. klasse er forfærdet over de holdninger, der indimellem kommer til udtryk blandt eleverne.

Susanne S. har nylig været på storylinekursus og vil nu afprøve arbejdsmetoden og møder nu eleverne i klas-seværelset med denne lille "trigger":

"Go home", "Snylter", "Pakier" stod der malet på væg-gen på den lidt nedslidte café tæt på rutebilstationen. Egentlig hed cafeen "Stoppestedet", men alle kaldte den for "Café Lilleasien". De, der hænger ud dér, er nemlig mørkere i huden end almindelige danskere.

Cafeen findes ikke i virkeligheden – og alligevel gør den det. De unge mennesker i 9. klasse nikkede genken-

Et eksempel

dende til den, selv om de aldrig havde været der selv. Susanne S. har arbejdet efter et planlægningskema, der ser således ud:

1. Forløb/progression

Her skrives fortællingens overordnede handling ned. Det bliver en grovskitse, da der skal være åbent for ændringer undervejs. Det er en god idé på dette tidspunkt at overveje, hvilke overraskelser eller uventede hændelser der skal være. Men også dette punkt skal ofte justeres, når historien begynder at få sit eget liv.

2. Nøglespørgsmål

Spørgsmålenes funktion er at give progression og bidrage til, at der også knyttes lænker til de fag-elementer, der er i temaet.

3. Organisering

Det er vigtigt at tilpasse organiseringsformen til indholdet. Derfor bør man have en mening allerede i planlægningsfasen om, hvorledes arbejdet skal foregå. Nogle gange er plenum det bedste, andre gange vil grupper eller individuelt arbejde passe bedre til situationen.

4. Aktivitet

Skal eleverne tegne, læse, diskutere, dramatisere, lave plancher, udgive websider eller ...?

5. Materiale

Når storyline bruges meget, får man et stigende behov for udstyr og materialer, der kan bidrage til at sætte tempo på fortællingen og støtte udviklingen af sted og personer. et ødelægger meget, hvis eleverne skal løbe rundt og lede efter båndoptagere, ledige computere eller sakse og farvet papir.

6. Forankring i fagene

Den daglige undervisning er ofte organiseret fagligt, hvor undervisere og elever har faste "overskrifter" at holde sig til. Disse faglige mål bør ikke overses, når arbejdet bliver temafokuseret. Det er en god idé at have målene listet op, så både undervisere og elever kan blive mindet om dem i løbet af processen.

Undervisernes planlægning

Ja, fortsætter Susanne, hvordan ser den egentlig ud? Hvilket slags hus ser I for jer, og hvordan er det indrettet?

Sæt jer i grupper og lav denne café.

Eleverne tegner og diskuterer.

De er i den første fase i en storyline: "Tid og sted".

Så er de i gang...

Det er undervisernes opgave at indramme historien og skabe strukturen.

Bevægelsesfrihed inden for rammen

På forhånd har de også samarbejdet om de faglige mål. Elevernes frihed og bevægelsesramme ligger inden for disse rammer.

I storyline er rammen for begivenhederne beskrevet via en angivelse af stedet, ofte bare vha. et enkelt eller to til tre ord:

- Sygehuset
- Dalen
- Den øde ø
- Supermarkedet
- Det fornemme hotel.

Det skal afgøres i starten, om historien finder sted lige nu, eller om eleverne skal agere i en historisk sammenhæng. I dette tilfælde er det dog: "Café Lilleasien" – lige nu!

Efter at eleverne har diskuteret og tegnet, præsenterer de arbejdet for hinanden, argumenterer og forklarer, hvorfor lige netop deres forslag er det bedste:

- "Den ligger på anden sal," siger Bent, "og det lugter af kål ude på trappen!"
- "Den har saloondøre," siger Ellen, "og klapborde af plastic."
- "Der er også et stort neonskilt udenfor," siger Frederik.

Målet er at finde frem til en fælles løsning, eftersom beskrivelsen – der nu udvikler sig – skal være grundlaget for det videre arbejde. Nogle undervisere vælger afstemninger for at få en afgørelse, mens andre ønsker at fortsætte diskussionen frem mod fælles enighed. Det går fint med at konstruere stedet her i fællesskab med elementer fra flere grupper og elever.

Næste trin er de mennesker eller dyr – eller begge dele – der skal være aktører i historien. Derfor laver man en liste over "levende væsener":

- Hvilke gæster kan vi træffe der?
- Hvem arbejder der?

Historien fortsætter

Eleverne udvikler personer i grupper. Diskussionen er intens om alder, køn, nationalitet og personlighedstræk. De har fået til opgave at tegne personen og skrive en biografi.

"Ole Nygaard synes egentlig, det er lidt træls med de der udlændinge; men kaffen er billig, og værten giver gode råd til tipskuponen!"

"Minoo fra Iran er meget glad for at gå på café, mens børnene er i skole."

"Vera Olsen har været gift med en italiener og synes, at de fleste danskere er temmelig håbløse."

På dette tidspunktet passer det fint at uddybe det, der kommer frem i de biografiske præsentationer.

Spørgsmål fra underviseren

- Hvorfor siges det ofte om indvandrerne, at de bare er her for at udnytte socialsystemet?
- Hvorfor har vi i det hele accepteret/ønsket indvandring?
- Hvad menes egentlig med race?
- Hvad kan være årsagen til, at nogle danskere er så skeptiske over for indvandrere?
- Hvad mener de forskellige politiske partier?

Nogle af spørgsmålene kommer op som en følge af det eleverne siger via de roller, som de selv har været med til at beskrive.

Andre spørgsmål har underviserne planlagt på forhånd ud fra de faglige mål, der er opstillet.

Historien drives frem vha. nøglespørgsmål. Nøglespørgsmålene er forberedte spørgsmål, der sikrer progressionen og sørger for, at fagstoffet får den nødvendige opmærksomhed.

I denne fase er det underviserne, der styrer, mens eleverne stadig har indflydelse på historiens udvikling. Eleverne bliver hele tiden opmuntret til at komme frem med egne spørgsmål og kommentarer; for der skal være mulighed for alternative løsninger, og alle svar har krav på opfølgning.

Der kommer en e-mail fra kommunen til caféens ejer. Kommunalbestyrelsen har lige bestemt, at huset skal rives ned! Ejeren har kun en kort frist til at afvikle sin forretning.

Når der sker noget uventet

Underviserne har lavet brevet i forvejen, og der blev lavet et lille optrin omkring afleveringen. Skolens leder er bestilt til at komme stormende ind med et print af mailen. Det er et absolut krav i storylinemetoden, at det skal ske noget uventet også gerne med lidt dramatisk islæt. Så bliver eleverne udfordret og bliver nødt til at stille sig til det, der sker.

Eleverne starter en diskussion om, hvad der nu skal ske. De tænker og udtrykker sig gennem de figurer, de selv har udviklet. Der lægges planer. Der skal fx skrives et brev til kommunen, og der skal arrangeres et stort folkemøde. Indhold og form planlægges.

Efter folkemødet skal der være en stor international fest på cafeen. De forskellige personer får forskellige opgaver og går nu i gang med arbejdet.

Eleverne tager udfordringen op

Underviseren spørger:

- Hvem er egentlig "kommunen"?
- Hvem skal brevet stiles til?
- Hvordan skal vores synspunkter fremlægges?
- Hvilken genre skal brevet skrives i?

Underviseren stiller uddybende spørgsmål

Det er tidligt mandag morgen på cafeen. Der sidder gæster ved alle bordene og diskuterer og skriver. Midt på gulvet står en computer. Ejeren har endelig – efter pres fra gæsterne – fået sig koblet på internettet. Som et resultat heraf, er der kommet en håndskrevet seddel på døren ind til cafeen: Nyby internetcafé.

Indra sidder og stirrer på skærmen. Hun råber: "Nu har jeg fundet adressen på rådhuset. Og her er lejeloven!"

Historien fortsætter

Underviseren kan nu fortsætte med at stille spørgsmål med fokus på det faglige.

Elevernes figurer har påtaget sig forskellige opgaver, nogle skriver breve, andre planlægger det store folkemøde, der skal løbe af stabelen samme aften.

Alle personerne har forskellige roller i folkemødet. Nogle skal lede debatten, andre skal sidde i panelet, mens andre igen skal holde flammende indlæg. Der bliver her udviklet et godt kendskab til forskellige genrer.

Underviserens fortsætter med faglige spørgsmål

Klasseværelset er indrettet til debat. Alle har indtaget deres pladser. Der er knyttet ekstra spænding til "lånet" af en parallelklasse, der skal agere politikere og tilhørere. Desuden har formanden for kommunens socialudvalg sagt ja til at komme forbi og spille "sig selv". Hun synes dette er en god anledning, fordi bystyret snart skal have en debat om indvandrere og flygtninge, og hun regner med, at der er noget at lære.

Folkemødet – et nyt vendepunkt

Afholdelse af et folkemøde kan omfatte temaer fra mange af de aktuelle fagområder. Eleverne stifter i løbet af mødet bekendtskab med både samfundsfag, jura, sprog og matematik.

Og det ender godt, selv om cafeen må flytte til et andet lokale.

Gevinsten ved krisen og den efterfølgende proces er det specielle sammenhold, der er vokset frem mellem etniske danskere og indvandrere.

”Og nu vil vi vise en ægte indisk tempeldans!”

Anne og Eva har brugt internettet til at finde beskrivelser med dansetrin, og de har også chattet med en dame af indisk afstamning, der er danselærer.

Og så var der dans ...

Eleverne har knoklet for at blive færdige. Den afsluttende fest er grundigt planlagt og viser stor mangfoldighed i temaer, optrin og kulturer. Et sådant konkluderende arrangement er med til at lave en naturlig afslutning af storylinen.

Afsluttende fest

Man skal også være opmærksom på, at et arrangement som den skitserede fest, giver storylinemetoden mulighed for også at omfatte elementer, der appellerer til de mere kreative sider hos eleverne. Dér, hvor det er muligt ift. det fag-faglige, kan man – samtidig med at man beskriver omgivelser og figurer – lægge musik og dans ind i figurerne og miljøerne.

Lad os lige samle de karakteristiske træk ved storylinemetoden en gang til:

Opsummering

1. Oplægget

- Havde fortællingens form
- Var fiktivt, men alligevel realistisk.

2. Eleverne

- Arbejdede både sammen og individuelt; delte viden.

3. Læringen

- Fundt sted i den kontekst, som storylinen har

4. Udgangspunktet

- Var elevernes forståelse af verden, og denne forståelsen blev udfordret.

5. Desuden

- Problemer måtte tackles
- Eleverne var aktive i læringsprocessen
- Elevernes kreative tænkning og argumenter blev påskønnet
- Fortællingen blev visualiseret ved at eleverne skabte modeller.

Man kan ikke sige noget specifikt om, hvordan et storylineforløb organiseres. I storyline grupperes og organiseres eleverne på den måde, der passer til den konkrete situation. Der vil således være stor forskel på organiseringsformen i en storyline – som den ovenfor skitserede – og en, hvor emnet er avisredaktionens arbejde, spildevandsudslip i det lokale vandløb eller melodi-grandprix.

Organisering

Mens eleverne arbejder med at finde svar på opgavens spørgsmål, arbejder de nogle gange alene og andre gange i grupper. Arbejdet drives frem vha. en række

metoder:

- Opsøgende arbejde
- Brug af forskellige medier
- Diskussioner i plenum.

Når en arbejdsmetode er så fuld af spontanitet, tilfældigheder og elevernes egen definition af opgaven, bekymrer mange undervisere sig om, hvorvidt det faglige stof kommer til at stå i skyggen.

Der er ikke noget i vejen med at stoppe op undervejs i forløbet og fordybe sig i det rent faglige. Af og til har eleverne også brug for at vide mere for at komme videre i historien.

Påstanden om, at indvandrere levede fedt på samfundets regning, krævede en saglig gennemgang af forholdene omkring socialhjælp og hele velfærdssystemet:

- I samfundsfag skulle eleverne sætte sig ind i udviklingen af velfærdsstaten
- Matematikbøgerne indeholdt mange opgaver om budgetter, skat og støtte og beregninger af disse.

For at nå gennem dette stof måtte storylinens fortælling sættes på pause et stykke tid, mens det fag-faglige indhold blev klaret.

Det er ikke knyttet nogen bestemt evalueringsform til storylinemetoden. Evalueringen må i øvrigt tilpasses alderstrinnet. Som ved alle arbejdsformer er det fagstoffets egenart og målene for undervisningen, der styrer dette. Det vigtigste er, at der af og til bliver stoppet op undervejs og foretaget refleksion og opsamling.

Undervisere og elever går ind i en storyline med bestemte fagmål omformuleret til nøglespørgsmål. Ved slutningen af perioden skal man kunne se spor i evalueringen af disse ift. målene.

Det betyder, at man nogle gange – når der arbejdes med tal og fakta – kan bruge traditionelle skriftlige prøver. Dette kan gennemføres på et eller flere tidspunkter undervejs i forløbet. Men når det sociale og/eller holdningsmæssige er i centrum, vil mundtlig evaluering ofte falde mere naturligt ind i sammenhængen.

Portfolioer – både fysiske og elektroniske – kan være nyttige både til at samle i og til at dokumentere i. Andre gange kan det være et afsluttende arrangement i form af et møde eller en forestilling, der er grundlaget for evalueringen.

It og storyline

Storyline blev "opfundet" lang tid før ret mange talte om it i skolen; men de, der har været med et stykke tid, ser mange muligheder for udvidelse af området, og

Undervisningsforløb

Viden for et komme videre

Evaluering

for variation med de nye værktøjer.

I Sverige har flere kommuner startet diskussionen omkring it og storyline. Den er også taget op i ITIS, Skole-IT's svenske søster.

Nogle undervisere fortæller, at de bruger computerspillet "The Sims" som ramme for historierne. Og også i "simmernes" verden kan udvikling af sagligt fagindhold finde sted.

It-anvendelse

Fagindholdet, der skal læres, vil ofte have betydning for, hvor meget vægt der lægges på it-værktøjer. Hvis et avishus eller en anden medievirksomhed er stedet, hvor alt skal foregå, vil it både have en værktøjsfunktion og være en del af indholdet. Når emner, der på forskellige måder berører teknologi, er fremme, er brugen af it også naturlig.

Men det er også muligt at tænke sig, at et hvilket som helst tema slet og ret kan "tage bolig i" maskinen, således at stedet og personerne opstår der.

It-værktøjerne viser ofte deres styrke i de problemorienterede arbejdsformer.

I storyline spiller kommunikation – både mellem undervisere og elever og eleverne imellem – en stor rolle ift. planlægning, dokumentation og gennemførelse. Kommunikationen kan foregå på mange forskellige måder: e-mail, brug af skolens interne conferencesystem, SkoleKom, chat eller sms.

Ofte vil det i et storylineforløb være relevant at benytte internettet på forskellige måder. Fx kan eleverne søge informationer, kontakte eksperter og ekspertgrupper og besøge nyhedsgrupper. Samtidig giver internettet eleverne mulighed for at komme til orde som selvstændige individer i diskussionsfora og chatrum – og ved selv at fremstille websider i tilknytning til forløbet.

Forholdet mellem it og storyline

Internettet opfattes af nogle som temmelig autoritært og af andre som meget demokratisk. Denne sidste egenskab har man således mulighed for naturligt at benytte på en række måder i en storyline.

It-værktøjer anvendes ofte forskelligt af elever og undervisere, selv om behovene kan overlappe. Groft sagt kan man lave denne inddeling.

It for eleverne:

- Finde oplysninger
- Gå ind i diskussioner med personer, der er involveret i situationer som den, de selv arbejder med
- Lave præsentationer i forskellige faser af arbejdet
- Lave websider både som en del af forløbet og som sider, der præsenterer eller dokumenterer forløbet.

It for underviserne:

- Research før introduktionen
- Præsentation for eleverne
- Lave skemaer og oversigter, der kan genbruges
- Lave baser med aktuelt stof.

Fælles for begge grupper er selvfølgelig deltagelse i diskussionsfora på SkoleKom eller intern kommunikationsplatform som led i læreprocessen.

Eleverne og underviserne bruger it forskelligt

Storylinesatsninger og -statements

[Kvinesdal videregående skole](#)¹ i Norge har udviklet sig til at blive et kompetencecenter for storyline i overbygningen. Skolen har brugt storyline som et supplement til andre arbejdsmetoder og høstet gode erfaringer i form af gode læreprocesser og engagerede elever.

Satsning i Norge

¹ storyline.kvinesdal.vgs.no

Efter at have fået midler fra det norske undervisningsministerium har en gruppe undervisere på skolen udviklet it-værktøjer til netbaseret undervisning. Satsningen er todelt:

1. Den ene del er storyline, som et netbaseret multimedietilbud i fjernundervisning af børne- og ungdomsarbejdere i udlandet
2. Den anden, "storylineværktøjskassen", er et generelt netbaseret værktøj til brug af storylinemetoden i de fleste fag.

Det er ikke vanskeligt at finde rosende ord om metoden. Tilhængerne fastholder, at eleverne udvikler kundskaber, der er langt mere blivende end ved traditionel undervisning, og at man på denne måde også kan få succes med den svære, men højt besungne tværfaglighed.

Andre er mere skeptiske og hævder, at metoden bærer

**Faldet næsegrus
for metoden?**

præg af stærk styring, og at elevernes indflydelse er lille og fiktiv, da nøglespørgsmålene – konstrueret af underviseren – spiller så stor en rolle.

Sten Larsen, lektor på Danmarks Pædagogiske Universitet, skrev således om den udtalte begejstring over metoden:

"(...) Lad os beundre den skotske metode, når det drejer sig om whisky og se i øjnene, at skotterne for evigt vil have monopol på dette område, men lad os samtidig indse, at et sådant monopol ikke skal overføres til det pædagogiske område. Der er intet specielt skotsk i den skotske metode, ud over at den er introduceret og beskrevet af skotten Steve Bell fra Jordanhill College i Glasgow.

Dette siger jeg ikke for at nedgøre den skotske metode, eller storyline-metoden, som den også kaldes. Tværtimod. Udarbejdelsen og beskrivelsen af de principper, der ligger bag denne metode, fortjener den største anerkendelse og udbredelse, hvad der jo bl.a. er formålet med den foreliggende bog. Nej, formålet er ikke at nedgøre, men at opfordre til at vi *tilegner* os metoden.

(...)

Tilegner, netop. At tilegne sig noget, er at gøre det til en del af sig selv. Ligesom whiskyen nu er blevet afæsket sine skotske potentialer og indgår i mit almindelige kredsløb, skal storyline-metoden 'fordøjes' og dens kvaliteter optages i vores igangværende pædagogiske udvikling her i landet. Jeg siger dette, fordi jeg flere gange tidligere har iagttaget en uselvstændig og kritikløs overtagelse af en metode, der herved blev forvrænget til ukendelighed af dogmatiske tilhængere, der importerede bogstaverne, men ikke forstod ånden i det, de havde med at gøre. Vi har ikke brug for disciple, men selvstændigt tænkende pædagoger, der *tilegner sig* og ikke blot *importerer* nye metoder og arbejdsformer (...)"¹

Både roser og kritik, der kommer frem om storyline-metoden, passer sikkert på meget af det arbejde, der foregår i skolen. Det er kun ved selv at prøve det og få sine egne erfaringer, man kan finde en metode, der passer. Så prøv selv!

¹ Citat fra home4.inet.tele.dk/larsens/lrolle.html